

A pulton innen

A szegedi belvárosi élelmiszerüzletek közül nap mint nap az Anna-kúti Csemege utcára néző zöldség- és gyümölcsstandja állítja meg leginkább az embert — gyönyörködni és vásárolni. A viszonylag kevés helyet, a bejárat előtt és az üzletbe menően, pár méter olyan gazdagon, izléselesen, dekoratívan használják ki, hogy azt szinte tanítani kellene: lám, így kell látni, láttatni. Mintha önálló zöldség- és gyümölcs-programja lenne az üzlet dolgozóinak, akik a nap minden időszakában gyönyörködhetnek a válogatottan szép áruban. Megéri nekik a munka, amelyet belefektetnek, pedig — mint kiderült — ezért nem jár külön jutalom, célpremium.

SZEBBEK, DRÁGÁBBAK

Zöldségfélék, hazai és déligyümölcsöt árúsítanunk, s ez épp úgy beletartozik üzletünk arculatába, mint minden más élelmiszercikk — hártja el az elismerést Gera Jánosné üzletvezető-helyettes. Megfigyeltem, hogy egymást követő két délelőttön is a zöldséges- és gyümölcsös-pult mögött dolgozott, szinte megállás nélkül. Más árú pultja mögött nincs annyi hajlongás, ládázás, rakodás. Ugy tünik, itt e férfinak való munkához csak nők értenek, mármint jól venni és eladni. Ezt sugallják ugyanis a friss árúknak az árcédulák. Más környékbeli üzletek napi árainál itt szemlátomást drágábbak, a vásárló mégsem megy tovább üres kézzel. Geráné magabiztosan mosolygott, és már bontotta is szét aznap vásárlási cédlájkait.

Katona Kálmán Zákányszékről szállított őszibarackot. Kilogrammját 6 forintért vettük, 8,60-ért áruljuk. Domaszékről Ördögh Istvánné hozott kétféle szép almát is. Varga Imre ugyanonnan rózsaburgonyát. Semmivel sem vagyunk drágábbak partnereinknél, mi is csak húszszázalékos árrésszel dolgozunk. Akkor meg drágábban vásárolnak a háztájból, kiskertekből — fordítottam a témán. A napi piaci árat nézve ez a feltevés sem maradt meg.

Hajnalban vásároltunk a Marx téren is másfél mázsa almát, kilogrammonként 10 forintért. Tizenkettőért áruljuk. Szőlő ma nem volt a piacon, sajnos, zöldség sem, a karfiolt pedig mi is drágallottuk — tette hozzá.

KI A JÓ PARTNER?

Bizonyára mindenki-nél nagyobb és olcsóbb napi szállítójuk a MEK — erős-ködtem tovább. Átfutottam egy előtte való napi rendezésen. Kértek a MEK-től öt

láda csemegezőlőt, 30 kilogramm karfiolt, három láda édes káposztát, száz kilogramm hagymát, 30 kilogramm gyökeret. Másnap csak a hagyma érkezett meg, a többi áru nem. Érthető, ezekért ki kellett szaladni a piacra, behordani a kiskerteseiktől a hajnalban érkezett árut, amit előző nap délután, este szedtek. A vásárlók és az üzlet érdekét nézve szinte önmagától adódik a kérdés: ki a jó partner? S a számok végképp meggyőzőek. A napi szabadpiaci felvásárlás két-három naponként ilyen összegeket produkált: 26 ezer 800, 41 ezer 100, 17 ezer 700 stb. Ugyanakkor a „nagy” partnerek, a MEK-nek augusztus 1—20. között kifizettek különböző árukért mintegy 9 ezer forintot.

KÖZÖS GONDOK

forgalmából a zöldség és gyümölcs részesedése közel 500 ezer forint.

A piaci valóság csak ebben a csemegeüzletben érhető tetten, vagy a szomszédban is? A Szegedi ELIKER 8-as önkiszolgáló üzlete a Széchenyi téren hasonló arányú eltéréssel vásárol a szabadpiacon és a MEK-nél. Vukszán László üzletvezető szerint az ő üzletük forgalmának 5—6 százaléka a zöldség, a gyümölcs. Ez pedig kevés, noha ennél a cégnél ösztönző prémiummal is sarkallják a zöldség- és gyümölcsprogram érvényesülését. A kereskedelemben ezt az igényes, az időjárás függvényével is számoló munkát nem mindenki bírja erővel, idegekkel. Mellette otthon kell lenni a versengésben a napi piacon is. Lehetne persze egy-egy üzletben többekre is bízni a

zöldség és gyümölcs pátyolgatását, egyáltalán megszerettetni a szakmának ezt a részét a termelőktől a pultra, a rekesztől, a konténer-től a vásárló kosaráig. Amit a vevő nemigen vesz észre, az mázsás súllyal nyomja ebben az üzletben Vukszán Lászlót, más boltokban szintén az üzletvezetőket. Krónikus gond, hogy a forgalomhoz mérten nincsenek eleget, s a rendes létszámból is rendszeresen annyian hiányzanak, hogy pultozik, rakod, piacol, göngyölegyet hord az üzletvezető, mert csak önmagát választhatja ilyen munkára.

VEVŐ A FORGALOMBAN

Elgondolkodtató, amit sok évtizedes kereskedői gyakorlat alapján Vukszán László megjegyzett:

— Manapság intézményesen és sokan foglalkoznak tanulóképzéssel, még sincs elég tanuló, vagy csak addig van, amíg rájuk költünk, aztán elpályáznak más munkakörbe.

Gondolnánk, hogy az önkiszolgáló rendszerű üzletek térhódításával, a kereskedelemben a 44 órás munkahét legalább olyan arányban gyarapodott a kiszolgálás, az üzleti kultúra színvonala is. A vevő önkiszolgálásával legtöbbször magára hagyatkozik, személyisége elvesz a forgalomban, pedig szeretné megismerni egy-egy új cikk tulajdonságát. Ki álljon mellé érdeklődéssel, ki ajánlja neki az árut? Valakinek persze körbe is kell szaladnia egy-egy üzleti negyedben korán reggel, és megnézni a versenytársak áruit, árait, tudni a keresletről és a kínálatról. Szaladjon az üzletvezető! Neki érteni kell hozzá.

Lódi Ferenc

Értéke öt és fél millió

Tavaly Szegeden a társadalmi munkások minden korábról többet tettek a gyermekintézmények, iskolák, óvodák és kollégiumok érdekében. A fenntartásban, fejlesztésben végzett társadalmi munka és az ajándékozott szemléltetőeszközök, gépek stb. értéke meghaladta az öt és fél millió forintot. S ez nem tartalmazza azokat az összegeket, amelyeket az egyes vállalatok fizettek be — elsősorban a kommunista műszakok bevételeiből — a tanácsnak, a gyermekintézmények fejlesztésére.

A Zenebarátok új évadja

A tizenhét esztendeje működő Szegedi Zenebarátok Kórusa évről évre részt vesz a szabadtéri játékok zenés előadásain. Idén a Bánkbanban, a Fidelióban és a Hány Jánosban a kórus 60 tagja szerepelt. Pihenni sem igen értek rá, máris az új évadra készülnek.

Repertoárjukban ezúttal Liszt: Via Crucis, Kodály: Budavári Te Deum, Dvorák: Stabat Mater, Haydn: Évszakok, Beethoven: IX. szimfónia és Bach: Máté passió című műve szerepel. Ösztöli közel húsz alkalommal lépnek fel az ország különböző városában: köztük Budapesten, Szekszárdon, Veszprém-

Csak jó bulik?

Ifjúsági ház - megfiatalodva

Aligha akad fiatal Szegeden, aki ne járt volna még az Ifjúsági Házban. Ha találmokra kérdezősködünk, legtöbben azt felelik, a jó bulikról, a zenés-táncos estekről nevezetes, s az égisze alatt működő Molnár-dixielandról. A dzsesszklub egy-egy összejövetele sok érdeklődőt vonz az utcáról is, s akiknek már nem jut hely a pincében, kívülről, az ablak rácsaiba kapaszkodva hallgatják a muzsikát. A diák és az ifjúmunkás klub foglalkozásai kevésbé látványosak, hangosak, de akik ezeket is ismerik, tudják, legalább ilyen érdekesek és szórakoztatóak.

Klub és kör

Az Ifjúsági Ház most néhány napig a festők munkájától zajos, felfrissülnek a termék, szeptembertől már megszépülve várják a fiatalokat. A ház új megbízott igazgatója, Kerényi Ervin — nemrég még az egyetemi színpadosok között láhattuk — sok-sok jó ötlettel felvértezve készül az ősztől kezdődő szezonra. Szeretné, ha tartalmában is megfiatalodna a ház, ha még több diákot, ifjúmunkást tudna megnyerni rendezvényeinek. Sokrétű programot állított össze, melyben mindenki találhat ízlésének, érdeklődésének megfelelőt.

Továbbra is megmaradnak a már hagyományossá vált, közkedvelt klubfoglalkozások. Így tovább működik a dzsesszklub, tagjai bemutatókat, műfajlelméleti előadásokat hallgatnak. De sor kerül majd dzsessztalálkozóra is: meghívunk néhányat az ország legjobb együtteseiből, köztük Garay Attila trióját, Pege Aladar és Szabados István zenekarát. Megszervezik az amatőr együttesek vetélkedővel kiegészített bemutatóját. Az ifjúmunkás klub tovább fejlődik: tagjai számára alkotó kört hoznak létre. Összejövetelein azok a fiatal műkedvelők is bemutatkozhatnak, akiknek eddig még nem volt alkalmuk nyilvánosság előtt szerepelni. Felolvashatják egymásnak írásait, az amatőr képzőművészek kiállítással hívhatják fel alkotásaikra a figyelmet. A klubfoglalkozásokat író-olvasó találkozók színesítik.

Sok újdonság

Nem lesz hiány újdonságokban sem. Vers- és prózamonddó verseny hirdetnek, melyre klubtagságtól függetlenül jelentkezhetnek a fiatalok. A Bartók Béla Művelődési Központtal közösen megszervezik az or-

szág legjobb amatőr színjátzó csoportjainak bemutatóját, melyen többek között a miskolci Manézs, a győri Arrabona, a budapesti Universitas együttes produkcióját, s az Utcaszínház előadását láthatjuk.

A már meglévő irodalmi színpadot ősztől színjátzó körre alakítják: diákokat, s még több dolgozó fiatalat várnak. Ismerkedés a Szegeden tanuló külföldi diákok hazájával címmel új sorozatot indítanak: a különböző népek irodalmát, zenekultúráját, folklórkinészt mutatják be. A különféle nemzetiségű hallgatók meghívása jó alkalom a személyes ismerkedésre, barátkozásra is. Vendégül látják a házban a Szegedi Nemzeti Színház fiatal művészeit, akikkel az új bemutatókról, a színészi

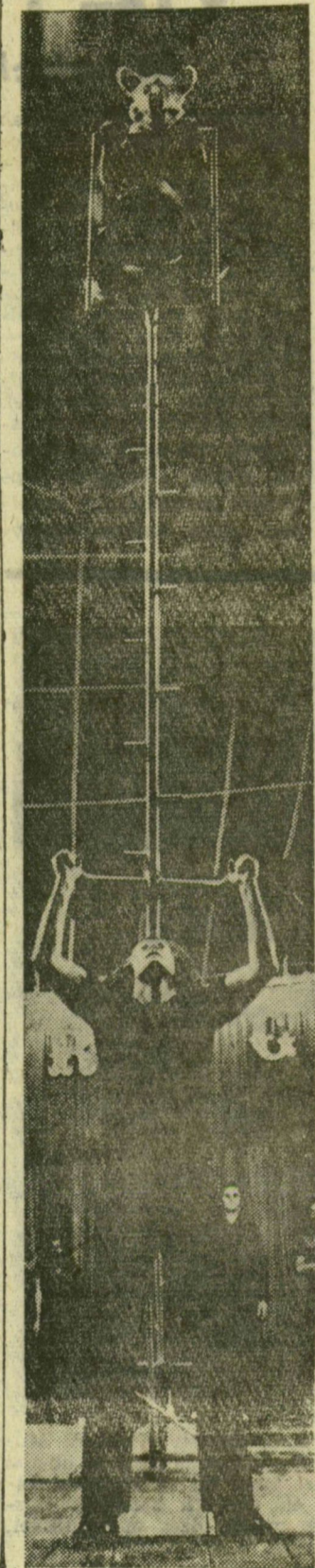
és a rendezői munkáról beszélgethetnek az érdeklődők. S hogy teljes legyen a kép, szólnunk kell még a bölcsészettudományi kar nyelvész-kosainak közreműködésével meghirdetett nyelvészakkörrel, a fotó- és karikatúra kiállításokról, az előadói estekről.

Segítséget kérnek

Az Ifjúsági Ház vezetősege felkeresi a város valamennyi üzemenek KISZ-bizottságát. Segítségükkel azt kívánják elérni, hogy minél több dolgozó fiatal látogassa rendezvényeket. Programjukkal nem konkurálni, hanem együttműködni szeretnének a vállalati ifjúsági klubokkal.

L. Zs.

Szegeden az Európa Cirkusz

Évek óta ott ülök — nem csak muszájból! — a Szegedre látogató cirkuszok előadásán, láttam a közönséggel együtt egyedülálló világszámot és harmatgyenge akrobatikát, szellemtelen bohóckodást, s tán kezdek valamit megfejtetni a titokból: úgy érzem, önmagunkat keressük a cirkuszi manézsban. A bennünk hiányzó ügyességet, bátorságot, vakmerőséget, a kihunyt humort, az elfojtott szereplési vágyat. Ezért verjük össze tenyerünket felszabadultan akár egyedülálló világszámot, akár csak egy alig sikerült szaltót látunk. Ezért veszünk részt a játékokban aktívan-cselekvően, s lélegzetünket visszafogva, magunkban végigcsinálva a produkciókat, szabadjára engedve örömminket, felpattantva a kacagás zarájait.

Ezek jutottak eszembe a Csehszlovák Állami Európa Cirkusz szegedi premierjén is. Pedig, valljuk meg őszintén, közepes műsort láttunk a cseh cirkuszművészekről. A közönség mégis jól érzi magát, kellemesen szórakozik, önfelédten nevet. Néhány kiemelkedő műsor-számtól eltekintve varieté jellegű az előadás: lírai betétekkel, mosolygó, flitteres lányokkal, erőteljes duzzadó fiúkkal, kedves bicikliző akrobatákkal. Am Karel Berousek motorbicikliző medvéi a cirkuszművészet leg-szebb pillanatait idézték. (De szívesen megírnám a magasban akrobatamutatókat végző kis barna bocs monológját, ha értenék csehül.) Bizonyára sokak számára emlékezetes marad a fején ugráló, „nyakas” fiatalember, a kuba ritmusban létrán zsonglorkodó 4 Ferrini, s az idősebb bohóc ügyes tányérmutatványa.

Végül is kellemes, nyár-vegi szórakozás, önfeléd két és fél óra a csehszlovákiai Európa Cirkusz műsora. Ez a közönség megfellebbezhetetlen véleménye — tudja, aki ott ült az előadáson. Ehhez már csak az az örömhír következhet, hogy néhány éven belül végre állandó, kényelmes helye lesz a felsővárosi tó közelében a Szegedre látogató cirkuszoknak.

L. Zs.